

Цюняк О.П.,

*кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри
педагогіки початкової освіти Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника*

ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО РОБОТИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

*Сильним, досвідченим стає той педагог,
Який вміє аналізувати свою працю...*

В.О. Сухомлинський

Як зазначено у концепції Нової української школи: «Школа українська буде успішна, якщо до неї прийде успішний учитель. Він – успішний учитель та фахівець – вирішить дуже багато питань щодо якості викладання, обсягу домашніх завдань, комунікації з дітьми та адміністрацією школи. До дітей має прийти людина-лідер, яка може вести за собою, яка любить свій предмет, яка його фахово викладає... Нова школа потребує нового учителя, який може стати агентом змін...» [4]. Саме це твердження спонукає до усвідомлення засад сучасної професійної підготовки майбутніх педагогів до роботи в умовах Нової української школи.

Варто погодитися з тим, що учительська професія належить до найбільш відповідальних. Як зазначається у Державній національній програмі «Освіта» (Україна ХХІ століття) [1]: «Одним з найважливіших напрямів реформування системи освіти є підготовка нового покоління педагогів, які б творчо втілювали в практику принципи гуманізації, гуманітаризації, демократизації, індивідуалізації та етнізації навчання. Здійснити професійну підготовку такого фахівця надзвичайно складно. Відтак, сьогодні кожний заклад вищої освіти повинен бути зацікавленим у тому, щоб підготувати когорту високоінтелектуальних освітян, котрі не лише забезпечували б реалізацію

завдань освітнього процесу вишу, а й підносили на значно вищий рівень освіченість громадян держави. Тому сьогодні перед закладами вищої освіти постає завдання – готувати компетентних фахівців з високим рівнем професійної культури, здатних виявляти власну світоглядну позицію, вільно і критично мислити, відтворювати духовні й інтелектуальні цінності, яких завжди потребує суспільство.

Наукові розвідки доводять, що основними проблемами, з якими матимуть справу майбутні педагоги в третьому тисячолітті, є: постійне ускладнення змісту освіти, гарантування високого рівня освітніх стандартів; самостійна постановка й вирішення творчих і дослідницьких завдань; ускладнення проблем виховання; безперервне оволодіння прогресивними технологіями навчання і виховання, новими досягненнями вітчизняного і зарубіжного досвіду; розв'язання складних професійно-педагогічних проблем, які вимагають інтеграції знань, практичних умінь і навичок із таких суміжних із педагогікою наук, як філософія, психологія, медицина, релігієзнавство, економіка, правознавство тощо; робота в єдиному інформаційному просторі, що передбачає раціональне використання інформаційних технологій у навчально-виховному процесі [2, с. 25].

Як показує досвід, важливим показником готовності майбутніх магістрів початкової освіти до роботи в умовах НУШ є досконале володіння педагогічною майстерністю. На думку О.Я. Савченко, «педагогічна майстерність – це комплекс властивостей особистості вчителя, що забезпечує високий рівень самоорганізації професійної діяльності, її високу якість» [5, С. 407.] Видатний педагог І.А.Зязюн розглядає педагогічну майстерність як «найвищий рівень педагогічної діяльності, як вияв творчої активності особистості педагога» [4, 349 с.] На думку ученого, це «комплекс властивостей особистості, що забезпечує самоорганізацію високого рівня професійної діяльності на рефлексивній основі» [Там само].

Успіх якісних змін у Новій українській школі неможливий без учителя – компетентного, мотивованого, відповідального за кожну педагогічну дію і вчинок. На наше переконання, ефективність формування готовності майбутніх магістрів початкової освіти до роботи у НУШ визначається показниками, а саме: спрямованістю майбутніх фахівців на інноваційний підхід до навчання і виховання; орієнтованістю на формування ключових компетентностей; реалізацію ідей педагогіки партнерства, що ґрунтується на взаємоповазі між усіма учасниками освітнього процесу; використання інноваційних форм, методів та технологій навчання та виховання; створення інноваційного освітнього середовища. Адже сучасній освіті потрібні фахівці «нової» формації: творчі, ініціативні, мобільні.

Таким чином, із вище зазначеного, можна зробити висновок, що важливе місце у освітньому процесі закладу освіти належить особистості педагога, котрий є носієм суспільних й освітніх змін, активним учасником і провайдером реформ у системі освіти. Загалом, дієвість Нової української школи залежить від інноваційної діяльності педагога: його знань, умінь, компетенцій, розуміння стратегічних цілей та наявності дієвого інструментарію для практичної реалізації заявлених завдань.

Список використаних джерел

1. Державна національна програма «Освіта» (Україна XXI століття). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/896-93-%D0%BF>.
2. Завалевський Ю. Педагогічні технології підготовки конкурентоспроможного вчителя : навч. посіб. Чернівці : Букрек, 2011. 304 с.
3. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність : підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін., за ред.. І. А. Зязюна. Київ: Вища школа, 1997. 349 с.

4. Концепція Нової української школи URL:
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>.

5. Савченко О. Я. Дидактика початкової школи : підручник для студ пед. ф-тів. Київ: Абрис, 1997. С.407.